

מ"ת 73381/11/20 - מדינת ישראל נגד יוסף שרקאוי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 73381-11-20 מדינת ישראל נ' שרקאוי(עציר)

בפני כבוד השופטת מרים אילני

מבקשת מדינת ישראל

נגד

משיב יוסף שרקאוי (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב, בן 23, הוגש כתב אשום המייחס לו נשיאת נשק, ירי באזור מגורים, איומים, הדחה בחקירה ושיבוש הליכי משפט. כתב האשום מייחס למשיב רק שני אישומים (אישום 11 ואישום 12) מתוך 19 אישומים המיוחסים לשלושה נאשמים אחרים.

2. על פי המתואר בכתב האשום בין המתלוננת ובין אדם בשם דאוד חושייה (הנאשם ביתר האישומים למעט אישומים 13-16) (להלן: **דאוד**), היה קשר שטיבו אינו ידוע במדויק ובשלב מסוים המתלוננת בקשה לנתק את הקשר עם דאוד.

3. על רקע האמור, המשיב ודאוד קשרו קשר לירות לעבר ביתה של המתלוננת בכוונה להפחידה. ביום 10.9.2020 בשעה 3:00 לפנות בוקר הסיע המשיב את דאוד ברכב של אדם נוסף בשם אחמד ג'ית (להלן: **ג'ית**), לאזור ביתה של המתלוננת כשהוא נושא אקדח ותחמושת ומלווה בבחורים נוספים שזהותם אינה ידועה. דאוד יצא מהרכב וירה שתי יריות באוויר בכוונה להפחיד את המתלוננת. באותה עת שהו במרפסת הבית שתי בנותיה הקטינות של המתלוננת ולאחר שאת מהן צרחה מבהלה, דאוד קילל אותה והאחות קיללה את דאוד ובתגובה לכך דאוד ירה באקדחו צרור יריות נוסף.

4. למשיב ודאוד נודע כי ג'ית זומן לחקירה. המשיב ודאוד חשדו כי ג'ית דיווח למשטרה על האירוע ובהמשך לכך ובכוונה לשבש את החקירה נפגש המשיב עם ג'ית.

5. בד בבד עם הגשת כתב אשום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

התשתית הראייתית הלכאורית

6. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה הקושרות אותו לאירוע. המשיב מכחיש כי הוא נכח באירוע וטוען שאין לתת משקל להודעותיה של המתלוננת לפיהן היא זיהתה אותו בזירת האירוע. זאת משום שהמתלוננת שנתה את גרסתה שהלכה והתפתחה במהלך החקירה. כך בעוד שבתחילת החקירה טענה המתלוננת כי המשיב נכח באירוע

בעקבות זיהוי קולו על ידי אחת מבנותיה. בהמשך טענה כי **ראתה** את המשיב בעת האירוע.

7. אכן כפי שטוען המשיב, בחינת חומר החקירה מעלה כי קיימים קשיים בנוגע לגרסתה של המתלוננת. כך בעת שהתקשרה למוקד 100 וסיפרה על האירוע היא תיארה אך ורק כי דאוד ירה ולא הזכירה כלל את המשיב. בהמשך לכך מתיעוד מצלמות הגוף של השוטרים שהגיעו לזירה עולה כי המתלוננת ספרה תחילה לשוטרים שהיא חושדת שדאוד ירה בה וכן שהמשיב היה איתו ברכב. כאשר היא נשאלת מניין לך שהמשיב היה ברכב היא משיבה שהבת שלה אמרה לה שהיא שומעת את הקול של המשיב שהוא שכן שלה. בהמשך הבת אף אומרת שהמשיב "הוא זה שירה נראה לי" למרות שלפי עובדות כתב האישום דאוד הוא זה שירה.

8. גם בדו"ח הפעולה של השוטר סלאח איימן מיום האירוע מצוין כי המתלוננת זיהתה את הקול של המשיב כמי שצעק לעבר הבת שלה. לא צוין כי המתלוננת טוענת שהיא ראתה את המשיב.

9. המתלוננת זומנה לחקירה לראשונה ביום 21.10.2020 כחודש וחצי לאחר האירוע, וגם אז היא מאשרת כי לא זיהתה פנים אלא רק קול וכי היא מכירה את הקול כי המשיב היה שכן שלה.

10. גם בחקירתה ביום 28.10.2020 לאחר שהמתלוננת מספרת (לראשונה) כי באירוע נכח גם ילד בן 15 המכונה אלג'ין, היא שוב מציינת כי היא לא ראתה את הנוכחים אלא רק שמעה אותם.

11. לעומת כל אלה, בהודעתה ביום 1.11.2020 המתלוננת טוענת לראשונה שהיא ראתה את המשיב בעת האירוע ובלשונה: "**ראיתי** את אמיר לדוויה, **יוסף שרקאווי** ואת אברהים חמד ודאוד חושייה" (עמ' 2 שו' 20). כאשר היא נשאלת איך זיהתה אותם היא משיבה "**ראיתי אותם אני מכירה אותם**" (שם שו' 25). לגבי מעורבותו של המשיב באירוע ציינה המתלוננת "**הוא היה איתם ברכב הוא לא עשה כלום**" (שם שו' 51). כאשר נשאלה מדוע לא ספרה קודם לכן את הגרסה שהיא מספרת עכשיו השיבה המתלוננת "**כי פחדתי ואני עדיין מפחדת**" (שם שו' 61).

12. בהודעתה ביום 23.11.2020 שוב מספרת המתלוננת כי היא ראתה את המשיב שהוא נהג ברכב בעת האירוע (שו' 19-20) ואולם כאשר מציגים לה תמונה של המשיב ושואלים אותה מי זה? היא משיבה "**אני חושבת שזה יוסף שרקוואי. אני לא ממש מכירה אותו הבנות שלי מכירות אותו יותר טוב ממני**" (שם שו' 35).

13. בהודעתה ביום 26.11.2020 כאשר נשאלה המתלוננת מדוע תחילה ספרה שזיהתה את המשיב לפי הקול ולאחר מכן אמרה שראתה אותו, שוב חזרה ואמרה כי היא פחדה ממנו (שם שו' 13), וכאשר נשאלה מדוע למרות שפחדה היא בכל זאת התלוננה עליו ואמרה שהיא מזהה אותו לפי הקול השיבה "**כי פחדתי להגיד שראיתי אותם**" (שם שו' 18).

14. המבקשת טוענת כי יש להבין את הודעותיה של המתלוננת והמעבר בין זיהוי הקול לזיהוי חזותי על רקע המצב

המסובך שבו היא נתונה שגרם לה לצמצם תחילה את ההפללה בשל הפחד מהמשיב. הסבר זה מעורר קשיים וכמוהו גרסת המתלוננת בכללותה.

15. עם זאת, לצד גרסת המתלוננת, שכאמור מעוררת קשיים, עומדות הגרסאות של בנות המתלוננת, שיש בהן כדי לחזק את החשדות כלפי המשיב. המשיב טוען כי הבנות זומנו לעדות כחודשיים לאחר האירוע כאשר הן נחשפו בביתן לגרסת האם, לכן אין לתת משקל להודעותיהן. אלא שבחינת הגרסאות של הבנות מעלה כי הבת אנעאם, זאת שרשמה את מספר הרכב בזמן האירוע, איננה מפלילה את המשיב אלא מציינת בהגינותה כי היא מכירה את המשיב אך היא לא ראתה אותו בזמן האירוע (הודעת אנעאם מיום 26.11.2020 שו' 13). לעומת זאת שתי אחיותיה כן מספרות שראו את המשיב וזיהו אותו. כך הבת שאד בהודעתה מיום 1.11.2020 (שו' 15). על כך חזרה גם בחקירתה ביום 23.11.2020 וציינה כי ראתה את המשיב (שו' 8) וזיהתה אותו (שו' 17). בהמשך כאשר מוצגת לבת שאד התמונה של המשיב היא אומרת **"זה יוסף שרקאווי אני בטוחה, זה אותו בחור שנהג ברכב כשירו לעברנו"** (שו' 26). גם בחקירתה ביום 26.11.2020 חוזרת שאד ואומרת שהיא זיהתה את המשיב תחילה באמצעות הקול ולאחר מכן ראתה אותו יורד מן הרכב (שו' 5). גם הבת אסראא מספרת בחקירתה ביום 23.11.2020 כי היא זיהתה את המשיב (שו' 5) וכאשר מציגים לה את התמונה שלו היא מזהה אותו (שו' 18).

16. לו אכן פעלה המתלוננת לתיאום גרסאות בינה ובין בנותיה הדעת נותנת כי גם הבת אנעאם שהיא הבת הצעירה יותר, היתה מצטרפת לגרסת אחיותיה. כפי שראינו רק שתיים מבין שלושת הבנות ספרו בחקירתן כי הן ראו את המשיב בזמן האירוע.

17. זאת ועוד, בחינת גרסתו של המשיב בהודעותיו במשטרה מלמדת כי המשיב שיקר לכאורה לגבי מספר עניינים. כך כאשר נשאל האם דיבר עם המתלוננת לאחר האירוע השיב כי לא דיבר עם המתלוננת אחרי האירוע ביום 10.9.2020 (הודעה מיום 26.11.2020 שו' 87) למרות שממחקרי התקשורת עולה לכאורה כי המתלוננת התקשרה אליו בשעה 3:09 והוא התקשר אליה פעמיים בשעה 3:11 ביום האירוע. המשיב גם שיקר לכאורה בכל הנוגע לקשר שלו עם ג'ית הבעלים של הרכב שהיה באירוע. ממחקרי התקשורת עולה לכאורה כי הוא שוחח עם ג'ית בין השעה 00:35 ועד 3:39 בליל האירוע (כלומר לפני ואחרי האירוע) 14 פעמים, ואילו המשיב טען בחקירתו **"אני לא דיברתי איתו והוא לא דיבר איתי אני ישנתי באותו לילה"** (שו' 121). מן הראיות אף עולה לכאורה כי לאחר האירוע המשיב יצר קשר עם ג'ית בניסיון לשבש את החקירה. בדיון בפניי טען המשיב כי אין בכך כדי ללמד על כך שהוא השתתף באירוע אלא לכל היותר הדבר מלמד על כך שהוא ניסה לעזור לחבר. **"דאוד חבר שלו"** כך ציין בא כוחו בדיון אתמול (עמ' 10 שו' 1 לפרוטוקול הדיון מיום 10.12.2020). אולם בחקירתו טען המשיב כי אין לו כל קשר עם דאוד **"אין לי קשר עם דאוד חושייה הוא ממחנה הפליטים ואני לא בקשר איתו"** (שו' 52, שו' 57) וכאשר עומת עם האזנת סתר המלמדת לכאורה על כך שהוא דיבר עם דאוד ואמר לו שג'ית נמצא אצלו, הוא הכחיש ואמר **"זה לא אני ואני לא התקשרתי עם דאוד אין קשר בינינו"** (שו' 63).

18. אף שאין בשקריו של נאשם כשלעצמם כדי להוות בסיס להרשעה, יש בהם כדי לחזק את מארג הראיות בוודאי בשלב זה של ההליך. בנוסף לכך, שיחות הטלפון שביצע המשיב עם בעל הרכב שזוהה במקום האירוע, כמו גם השיחות שביצע עימו בניסיון לכאורה לשבש את החקירה מחזקים את החשדות כלפי המשיב. אשר לידיעתו של

המשיב אודות הנשק שהביא עימו דאוד למקום האירוע, שבגינה מיוחס הירי שביצע לכאורה דאוד גם למשיב, הרי שההגעה יחד ברכב למקום האירוע בשעה 3:00 לפנות בוקר מקימה חשד מספיק לשלב הזה של ההליך.

19. יצוין כי גם המתלוננת וגם המשיב התייחסו בהודעותיהם לאירוע שקדם לאירוע נשוא כתב האישום, שבו סייע המשיב למתלוננת להגיע לבית חולים. כל צד ביקש להוכיח מכך על העדר מניע להפליל או לפגוע, לפי העניין, בצד האחר. טענות אלו כמו יתר הטענות לרבות בעניין מהימנות גרסתם של כלל המעורבים ייבחנו במסגרת התיק העיקרי.

20. נוכח כל האמור שוכנעתי בדבר קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיב.

עילה וחלופת מעצר

21. ככלל בעבירות נשק קיימת מסוכנות המצדיקה מעצר עד תום ההליכים. במעשים המיוחסים למשיב קיימת גם מסוכנות קונקרטית שכן מדובר לכאורה בירי בשכונת מגורים היכול להוביל לתוצאות קטלניות. בעניינו קיים גם חשש מפני שיבוש הליכי משפט. עם זאת כידוע על בית המשפט להתחשב במשולש שצלעותיו הם עצמת עילת המעצר - עצמת הראיות - וטיבה של חלופת המעצר (בש"פ 6722/15 **ניג'ם נ' מדינת ישראל** (26.10.2015)), כאשר בין הצלעות קיימת מקבילית כוחות. לנוכח הקשיים בגרסת המתלוננת, ובשים לב לחלקו של המשיב באירוע, לגילו הצעיר, להעדר עבר פלילי, ולטענותיו בקשר למצבו הרפואי, יש לבחון בחיוב האם ניתן להקחות את המסוכנות באמצעות חלופת מעצר. במיוחד נכון הדבר שעה שכתב האישום כולל 17 אישומים שאינם קשורים כלל למשיב, דבר העלול להביא להימשכות ההליך ולמעצרו בשל אישומים שכלל לא יוחסו לו. (בש"פ 969/19 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (14.2.2019)).

22. המשיב הציע בדיון חלופת מעצר בביתו במחנה הפליטים שועפט בפיקוח אימו או דודתו. מדובר בחלופה הנמצאת בסביבתו הטבעית של המשיב, במקום שבו בוצעו העבירות לכאורה, ושם גם מתגוררת המתלוננת וכן שותפיו לכאורה לעבירות. בנסיבות אלו, לא מצאתי לנכון לשחרר את המשיב לחלופת המעצר המוצעת לפני שעניינו ייבחן על ידי שירות המבחן שיבחן האם קיימת חלופה ראויה על רקע כלל נסיבות העושה והמעשה.

23. המשיב יישאר במעצר עד להחלטה אחרת. שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב עד ליום 13.1.2021. דיון יתקיים ביום 14.1.2021 בשעה 12:00.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"א, 11 דצמבר 2020 במעמד הצדדים.

